

Sygn. akt IV KK 298/16

POSTANOWIENIE

Dnia 19 października 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

po rozpoznaniu w dniu 19 października 2016r.

sprawy **M. W.**

skazanego za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w G.

z dnia 8 stycznia 2016 r., sygn. akt VI Ka (...)

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w G.

z dnia 27 lipca 2015 r., sygn. akt IX K (...)

p o s t a n o w i ł:

1) oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;

2) obciążyć skazanego kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Kasacja obrońcy skazanego jest bezzasadna w stopniu oczywistym.

Autor kasacji, formułując zarzut „naruszenia prawa materialnego polegającego na błędnym zastosowaniu art. 53 k.k. i art. 54 § 1 k.k., podjął w istocie próbę ominięcia zakazu wnoszenia kasacji wyłącznie z powodu niewspółmierności kary, zawartego w art.523§1 k.p.k. *in fine*, która nie mogła przynieść oczekiwanego rezultatu.

Wskazać przy tym trzeba, że w apelacji obrona stawiała właśnie zarzut rażącej niewspółmierności kary.

Obecnie zatem, gdyby przyjąć, że apelacja została wadliwie rozpoznana kasacja powinna podnosić zarzut obrazy prawa procesowego – art. 433§2 k.p.k. Tymczasem zarzut sformułowany tak jak uczynił to skarżący skierowany jest wprost do rozstrzygnięcia Sądu I instancji, co jest w postępowaniu kasacyjnym również niedopuszczalne – art. 523§1 k.p.k.

Na marginesie zatem już tylko, zauważyć należy, że Sąd Odwoławczy wskazał w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia przesłanki dokonanego wyboru dyrektyw, które zdecydowały o wymierzeniu skazanemu takiej, a nie innej kary.

W tej sytuacji zatem, tak sformułowany zarzut naruszenia prawa materialnego nie mógł zostać uznany za zasadny, choćby w najmniejszym stopniu.

Przypomnieć też warto, że Sąd Najwyższy, zgodnie z dyspozycją art. 536 k.p.k. rozpoznaje kasację wyłącznie w granicach podniesionych zarzutów, a wyjątkowo jedynie szerzej, gdy zachodzą okoliczności wskazane w art. 439 k.p.k., co w niniejszej sprawie nie miało miejsca.

Kierując się przedstawionymi względami Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.

Skazanego obciążono kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego, nie znajdując podstaw do zwolnienia od ich ponoszenia.